

Alkotmánybíróság

B u d a p e s t

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/246 ² -X/2014
Érkezett:	2014 MÁRC 25.
Példány:	6
Melléklet:	Ø db
Kezelőiroda:	llm

Ügyszám: IV/246-1/2014.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] szám alatti lakos) kérelmező felperes a képviseletemet ellátó [redacted] útján a Dr. [redacted] ügyvéd [redacted] által képviselt [redacted] alperes ellen kártérítés iránt indított munkaügyi perben a Kúria által Mfv.I.10.793/2012/15. szám alatt meghozott felülvizsgálati ítélete ellen

alkotmányjogi panasz

kiegészítést

terjeszték elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d./ pontja felhívásával alkalmazandó, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján, melynek keretében azt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a Kúria Mfv.I.10.793/2012/15. számú felülvizsgálati ítéletét az Ab. tv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mert a bírói döntés alaptörvény-ellenes, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe (jogérvényesítés lehetősége, tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog) és II. cikkébe (emberi méltóság) és XV. cikkének (1) bekezdésébe (jogegyenlőség) ütközik. A kérelmező, mint az ügy felperese az Abtv. 27.§-a alapján az ügyben érintett személy.

A Kúria az Mfv.I.10.793/2012/15.(kérelmező jogi képviselője által 2013. november 8. napján átvéve) számú felülvizsgálati ítéletével a Székesfehérvári Törvényszék 3.Mf.22.160/2011/8. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Székesfehérvári Munkaügyi bíróság 2.M.776/2004/132. számú ítéletét helybenhagyta, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét alaptalannak tekintette.

A kérelmező a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, perújítást az ügyben nem kezdeményezett.

A 2014. január 6.-án kelt és a T. Címhez 2014. február 6. napján érkezett alkotmányjogi panaszom indoklását a T. Cím 2014. február 13. napján kelt felhívására az alábbiakkal egészíteném ki:

Álláspontunk szerint a már benyújtott kérelmünkben és a jelen kiegészítésünkben megsemmisíteni kért Mfv.I.10.793/2012/15 számú felülvizsgálati ítélete az Alaptörvény alábbi cikkében garantált alapjogát sérti a kérelmező felperesnek:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Álláspontunk szerint a Pp. 3. § (5) bekezdése a szabad bizonyítás lehetőségét teremti meg a peres felek oldaláról, a bizonyítékok szabad mérlegelésének lehetőségét, pedig a Pp. 206. § (1) bekezdése biztosítja az eljáró bíróságok számára.

Nincs tehát kifejezetten megkötve a bíró keze akkor, amikor a peres felek álláspontját alátámasztó bizonyítékokat egymással szemben kell értékelni a megfelelő döntés meghozatala érdekében.

Ennek megfelelően nincs a bizonyítékok bizonyító erejének egy olyan kogens sorrendje ami kötné a bíróságot.

Jelen esetben tehát nem volt akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság és a kúria az egyetlen kompetenciával rendelkező orvos tanúvallomásának perdöntő jelentőséget tanúsítson, az Iszki keretein belül kirendelt, vagy eseti alapon felkért inkompetens szakértők szakértői véleményével szemben.

Ezzel kapcsolatban ismételtelen jelezném, hogy az a bíróság számára is ismert tény, miszerint Dr. [REDACTED] kezelőorvosi minőségben került tanúként meghallgatásra, egyszer s mint azt is jelenti, hogy a magyar egészségügy szakmai berkein belül más nem is jöhetett szóba, mint ahogy az elsőként eseti szakértőként felkért, erősen elfogult Dr. [REDACTED] is őt javasolta.

A fenti tényt összevetve azzal, hogy a további szakértők praxisukban még korábban soha nem találkoztak a betegséggel, és így nem is merült fel egyikőjük neve sem szakmai berkekben, mint ajánlott kezelőorvos a felperes kálváriája során.

A Kúria tehát szabadon hatályban tarthatta volna a másodfokon született döntést, viszont nem tette, mert valami egészen furcsa hierarchiát képezett a bizonyítékok között, a megalapozatlan és inkompetens, ámde független szakértői véleményeket, a felperes által idéztetni kért egyetlen kompetens a szakkérdésben valóban jártas, de kezelőorvosi múltja miatt, csak tanúként meghallgatható tanú vallomása fölé helyezte.

A kirendelt és perdöntő jelentőségűnek bizonyuló szakértői véleményekkel kapcsolatos kifogásainkat vázlatosan az alábbiakkal egészítenénk ki:

Dr. [REDACTED] meg sem vizsgálja a felperest és Dr. [REDACTED] javasolja mit a szakkérdésben egyedül kompetens orvost.

Dr. [REDACTED] nem vizsgálta meg a felperest, szakvéleménye inkább szól a tudományos fokozatok nemzetközi megfeleltethetőségi problémáiról és a szakmai sértettségről, mint a tárgyról. Nem foglalkozik az elvégzett mintavétel időpontjával, azaz azzal, hogy a féreg már elhalt, ezért alacsony a gnathomiasis jelenlétére utaló érték, de azért előrevetíti, hogy minden további vizsgálatra rányomja a bélyegét az egyszer elvégzett teszt.

Egyik szakvélemény sem hivatkozik a maradandó egészségkárosodást okozó voltára a féregnek.

Dr. [REDACTED] szakértői kirendelése előtt az Iszki 2010 február 5.-i levelében ismételtelen jelzi, hogy Trópusi fertőzések területén jártas szakértőjük nincs.

Dr. [REDACTED] is elismeri a szakvéleménye 25. oldal utolsó hasáb 26. első következtetésében, hogy a „ganthomiasis diagnosztikájának és tünetanyagának részletes megítélése nem egy általános orvos szakértő kompetenciájába tartozik”.

Az idő elteltével szélesebb körű tüneteknek azt a jelentőséget tulajdonítja, hogy azok megléte éppen az alap féregfertőzés meglétét kérdőjelezi meg, nem számolva egy esetleges következményes állapotról utaló lehetőséggel.

Tehát mivel nincs kompetenciája ezért csak az ellátás során felmerült módszertani körülményekből következtethet, azaz csak a jelenleg is birtokában lévő általa ismert esetek és gyakorlat fényében ítél meg egy általa nem ismert ügyet.

Nem ért hozzá ezért csak a praxisába tartozó esetekkel rokonítja, mert csak arról tud bizonyosat mondani..

Számos fellépő probléma megoldása során kezelik a ganthomiasissal a felperest, pl.:

2004.január 26.ganthomiasis göbös stróma Baranya megyei infektológia

Szfvár Kh. Epilepszia Szakrendelés 2006. december ganthomiasis neuralgia.

A fentiek szerint még a legrészletesebb szakvélemény sem foglalkozik azzal az egyébként a kártérítés lényeges fogalmi elemét képező eshetőséggel, miszerint a fokozatos és állandósult egészségromlás kiváltó oka a féregfertőzés lenne.

A tübingeni kórlap 12. oldalán elismerik, hogy a vérben a ganthomiasis szintje pozitív volt.

Ezzel kapcsolatban megjegyzik, hogy az antitest kimutatás nagyon érzékeny, utalva ezzel téves mérés valószínűségének kizárására.

A pozitív leletnek megfelelően kezdték el a kezelést.

Tehát a német orvosok nem támasztottak kétséget a fertőzés megtörténtével kapcsolatban.

A vérben ekkor már egyébként eozinofília jelenléte nem volt kimutatható, tehát valószínűleg a vizsgálat időpontjában a féreg már nem élt, amit az enyhe pozitivitású lelet is megerősít.

A fentiek megerősítik Dr. [REDACTED] álláspontjának helyességét, miszerint, már nem a féreg aktivitásával van összefüggésben a tünet együttes, hanem a féregvándorlás következtében a központi idegrendszerben keletkezett hegszövet képződéssel, tehát itt egy következményes állapotról van szó.

Egyik szakértői vélemény sem tudta megállapítani, hogy ha nem a féreg fertőzés, akkor mi az oka a felperes életét megnyomorító tünet együttesnek.

A szakértői vélemények „nagy magabiztossággal” csak azt tudták megállapítani, hogy szerintük nem a ganthomiasis a tünetek oka.

Dr. [REDACTED] ganthomiasisra vonatkozó diagnózisa már több évvel a perindítás előtt megszületett, így a kártérítési per megindításakor természetesen a már felállított diagnózist jelölte meg a felperes, mint a súlyos egészségromlást kiváltó okot. Ezen felül a 6.M75/2012 számú

társadalombiztosítási felülvizsgálata iránti ügyben nem került megkérdőjelezésre a ganthomiasis betegség, amely alapján a felperes a megállapított ellátásra jogosultságot szerzett.

Ezt a diagnózist a per megindulása előtt senki sem, így az alperes sem vitatta, tekintettel arra, hogy csak is kizárólag a ganthomiasis kezelésére szolgáló költséges terápiát is finanszírozta.

Nem vetődött fel az alperes illetékes döntéshozóiban az a kérdés, hogy vajon indokolt-e a kérdéses betegség kezelése.

.....

Álláspontunk szerint a fenti kifogásrendszer egyértelműen alátámasztja a kirendelt szakértők kompetencia hiányát, amivel kapcsolatban az alábbiakban idézem a szakértők kötelezettségeit ilyen esetekre meghatározó jogszabályhelyet:

2005. évi XLVII. törvény

az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló

13. § (4) A szakértő köteles a tudomására jutásától számított három munkanapon belül - szakértői intézmény, társaság vagy szervezet kirendelése esetén nyolc munkanapon belül, annak vezetője útján - közölni a kirendelő hatósággal, ha

b) a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni,

Azt a tényt kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe az Iszki szakértőinek azt a kirendelést vezetője 2006. október 19, napján kelt levelében egyértelműen közli.

Az eseti orvos szakértői vélemény adására felkért Dr. [REDACTED] elfogultságra hivatkozik, majd a következő eseti szakértő Dr. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szakértői véleménye egy a már fent minősített rövid és bevallottan kevés adatból építkező, a kérdéses betegséggel kapcsolatos tapasztalattal nem rendelkező személytől származik.

Ezt követően szintén az Iszkit kéri fel az eljáró bíróság szakértő kirendelésére, 2010 február 5. napján kelt levelében is jelezte a kirendelő Bíróság felé, hogy nem áll rendelkezésükre a kérdéskörben jártas szakember ezért a szakvéleményt további konzulens bevonása nélkül, pusztán a rendelkezésre álló dokumentáció segítségével általános orvosszakértői szempontok figyelembevételével tudják csak elkészíteni.

Az Iszki keretein belül, a fenti általános vizsgálati módszerekkel szakvéleményt adó Dr. [REDACTED] és Dr. [REDACTED] igazságügyi orvos-szakértők sem rendelkeztek kompetenciával a kérdéses betegséggel kapcsolatban.

Megjegyezném, hogy a felperes a 95. számú beadványában indítványozta a Tübingeni Klinika szakértőként történő bevonását az eljárásba, amit a dr. [REDACTED] szakértő összeférhetlenségére való hivatkozására tekintettel az eljáró bíróság elutasított.

Álláspontunk szerint a fent vázolt eseménytörténet, egy az alaptörvény XXVIII. Cikkét súlyosan sértő problémát vet föl, miszerint, abban az esetben ha a döntés alapját egy olyan szakkérdés

képezi, amelynek megítélésére nincs kompetenciája egy független szakértőnek sem, akkor az egyetlen kompetenciával rendelkező szakértő-tanú véleményének figyelmen kívül hagyása szükségképpen sérti a jogos igényét érvényesíteni kívánó peres fél jogát a pártatlan bíróság tisztességes eljárására vonatkozóan.

Messzire vezető kérdés az, hogy általánosságban, ha a kompetenciával nem rendelkező szakértő szakmai hiúságból, vagy fiskális szempontokból nem teljesíti a **2005. évi XLVII. Törvény 13. § (4) b)** pontja szerinti kötelezettségét, akkor hogyan védhető meg ennek a magatartásnak a következményeitől a sérelmet szenvedő fél.

Illetve ha teljesíti a fenti kötelezettségét, akkor előállhat, egy olyan helyzet, hogy a jogvita elbírálhatatlanná válik, mert az egyetlen releváns bizonyítási eszköz nem áll rendelkezésre és, így a bizonyítási teherrel rendelkező fél objektív jogérvényesítési akadályba ütközik, aminek egy jogállamban nem lehet helye.

Ha lenne helye, akkor a res iudicata, mint a peres úton történő jogérvényesítés egyik akadályaként mellé, egy újabb jogérvényesítési akadályként beiktathatunk a jogrendszerünkbe egy új fogalmat is a „res inaeestimabilis”, azaz az „eldönthetetlen” dolog fogalmát is.

A fenti megállapítás jelen ügyre vonatkozathatóságával kapcsolatban az alábbiakat jegyezném meg:

Az üzleti érdekeket szolgáló munkaebéd, egyértelműen a munkáltató működési körébe sorolható, az alperes magát alappal kimenteni nem tudta.

Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a kúria az elsőfokú ítéletet nem arra hivatkozással hagyta helyben, miszerint a munkáltató sikeresen kimentette magát, hanem a felperest az Mt. 174.§ (4) bekezdése alapján terhelő bizonyítás sikertelenségére hivatkozva.

A causalis lánc folyamatosságával kapcsolatban a kúria ítéletének indoklása is egyértelműen bizonyítottnak veszi a nyers hal fogyasztásának tényét.

Az ezt követő logikai elem, miszerint is a nyers hal fogyasztása és a kialakult megbetegedés között okozati összefüggés van kizárólag orvosi szakkérdés.

Az orvosi szakkérdés értékelésekor érdekes módon a kúria szinte kizárólag az „elfogult” Dr. [REDACTED] tanúvallomásából idéz, bizonyos elemeket a kontextusból kiemelve, álláspontunk szerint iratellenesen, tulajdonképpen figyelmen kívül hagyva, hogy a kezelőorvos ganthomiasis betegséggel kezelte a felperest.

Nem vette tehát figyelembe azt amiről az idézetként kiemelt vallomás valóban szól, tehát arról, hogy az egyébként összefüggésbe egymással nem hozható, rendkívül szerteágazó tünetek szinte kizárólag csakis a ganthomiasis diagnosztizálását alapozhatják meg.

Álláspontunk szerint tehát a Kúria ítéletével és annak a felülvizsgálati indoklásával a jogos igényét érvényesíteni kívánó peres fél jogát a pártatlan bíróság tisztességes eljárására vonatkozóan lényegesen és súlyosan korlátozta, tehát az Alaptörvény XXVIII. Cikkében biztosított alapjogot sért.

A Kúria ítélete sérti továbbá az Alaptörvény alábbi cikkét is:

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Önmagában már az igazságügyi elmeorvosi szakértő kirendelése is sérti a felperes emberi méltóságát. A Dr. [REDACTED] által végkonklúzióként tette megállapítás, miszerint „Pszichés zavarát nem az általa állított esetleges trópusi megbetegedés váltotta ki”(27.oldal), pedig már egyenesen a felperes beszámíthatóságát és így a perbeli szavahihetőségét ássa alá, tekintettel arra, hogy egy pszichés gyógyítható téveszmének minősíti a betegséget.

A kirendelt szakértők tehát kompetencia hiányában, tehát csak azt tudták megállapítani, hogy szerintük nem a parazita okozta a tüneteket, hanem csak „képzeli” azokat a beteg.

A fenti megállapítást az elmeszakértő úgy teszi, hogy teljes egészében figyelmen kívül hagyja többek között, hogy a felperest dr. [REDACTED] ezen betegséggel kezelte, a német Tübingeni klinikán pedig kifejezetten ennek a betegségnek a kezelésére alkalmas, a szervezetet rendkívül megterhelő, de sikeres kezelést alkalmaztak.

Ezzel a megállapításával persze indokolatlanul alátámasztja az alperesi álláspontot. Nem tudják meghatározni, hogy milyen külső behatás okozza a tüneteket, így ennek megfelelően a tünetek okát a beteg „belső” pszichés motívumaival magyarázza, anélkül hogy a pszichés alapú tünetek kiváltó feltételezett okát megnevezné. Vitán felül áll ugyanis, hogy egy egészséges ember nem képzel be magának egy ilyen rendkívül ritka betegséget.

Nem téveszme, hanem egy életet megnyomorító fertőzés következménye, annak természetes pszichés velejárója az, hogy a felperes egész lényét áthatja az elszenvedett sérelem.

A Kúria Ítélete sérti továbbá az Alaptörvény alábbi cikkét is, tekintettel arra, hogy a ritka betegség, mint kártérítési alap léte szerint, lényegében alaptörvény ellenesen megkülönböztette a felperest a bíróság előtti egyenlő jogképesség terén, ugyanis nem biztosította az egyenlő bizonyítási feltételeket a feleknek. Értve ez alatt azt, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének csak az egyetlen kompetens hazai szakértő eseti szakértőként történő kirendelése, vagy a kérdéses betegség kezelését végző külföldi Intézetek bevonásával tudott volna eleget tenni.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Minderre tekintettel a támadott felülvizsgálati ítélet megsemmisítését kérjük.

Kérelmem anonimizált nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok

Székesfehérvár, 2014. március 19.

Tisztelettel:

